

om et brud på dette princip. Jeg hørte fru Margrete Auken sige, at her havde vi vredet armen fire gange rundt på bestyrelsen, eller hvordan det nu var. Jeg vil godt sige, at principielt bliver armslængdeprincippet ikke antastet, fordi man har et klart politisk mål med det arbejde, der skal udføres, og nødvendigvis heller ikke, fordi en bestyrelse, der handler fuldt suverænt, bliver udpeget af en minister. Men jeg vil selvfølgelig gerne give køb på det og sige, at vi må se på, hvordan bestyrelsesudpegningen skal finde sted, og det er jeg meget villig til at gå ind i en konstruktiv samtale om under udvalgsbehandlingen.

Så vil jeg sige med hensyn til satsningsområderne, at når vi taler om en handlingsplan, og der ikke i forvejen står noget i lovforslaget om, hvad der kan støttes, kan det enten være en handlingsplan, der definitivt bestemmer, at i den 3-årige periode skal kun de og de ting støttes, eller en handlingsplan, der siger, at de og de ting skal prioriteres, men der kan godt søges om andre ting. I den forbindelse vil jeg også godt understrege, at det, der har været adelsmærket for Kulturfonden, nemlig at støtte noget, hvor professionelle og amatører mødtes, kan fortsat lade sig gøre med dette lovforslag, så det skulle der ikke være nogen problemer i.

Jeg vil endnu en gang takke for den venlige modtagelse af forslaget og give tilsagn om, at når det drejer sig om udpegning af bestyrelsen og udarbejdelse af handlingsplan, er jeg meget villig til at lytte til de kritiske bemærkninger, der har været, og søge at komme dem i møde, så vi i fællesskab kan få en formulering af lovforslaget, som et stort flertal kan bakke op om.

Idet jeg i første omgang takker ordførerne fra de to regeringspartier for deres konstruktive medvirken, må jeg meget kort minde fru Ester Larsen om, at Kulturfonden, som fru Ester Larsen ikke havde ret meget godt at sige om, faktisk blev vedtaget, mens Venstre var i regering. Det er dog værd at minde om i denne proces, hvor jeg synes, Venstre har bevæget sig rigtig langt væk fra støtte til Kulturfonden, og der blev endda sat punktum her, forstod jeg.

Jeg forstår heller ikke fru Ester Larsens stærke markeringer af, at administrationen vokser så meget. Jeg indrømmer, at vi skal satse mere, for den nye fond skal være udfarende, og derfor er der brug for mere administration. I øjeblikket bruges der 2½ årsværk på Kulturfondens administrative arbejde, og til Kulturministeriets Udviklingsfond agter vi at bruge 4 års-

værk. Så kommer der lidt flere penge til bestyrelsen, fordi vi går fra 7 til 9 bestyrelsesmedlemmer, og den skal i øvrigt være mere udfarende – altså rejse lidt mere – end de bestyrelser, vi har haft indtil nu, har gjort.

Så har jeg en kommentar til en del af det, hr. Rechendorff sagde. Da vi diskuterede min redøgørelse for små 2 uger siden, efterlyste hr. Rechendorff noget »farligt«, og jeg har gået og spurgt mig selv lige siden: Hvad er det, der er farligt i konservativ kulturpolitik? Det har jeg endnu ikke fået svar på, men det kan jeg måske få nu, for hvis der er noget, der er farligt, er det netop det, den fond, vi er ved at diskutere, kan støtte. Hr. Rechendorff kunne måske få sit ønske om at føre farlig kulturpolitik indfriet, hvis Det Konservative Folkeparti gik med i arbejdet og på den måde fik indflydelse på, hvordan handlingsplanen skulle gennemføres. Dette være blot sagt til almindelig oplysning.

Så vil jeg også gerne sige lidt om de midler, fonden skal råde over. Den nuværende Kulturfond har en bevilling på 18 mio. kr. på finansloven, og den videreføres og tænkes overtaget af denne fond. Derudover har man fået 10 mio. kr. over tipsmidlerne, men det bliver ikke nødvendigvis tilfældet fremover. Jeg forestiller mig en samlet beløbsramme på 25 mio. kr. for fonden, og det er altså en lille reduktion i forhold til det, Kulturfonden arbejder med i øjeblikket.

Det var vist alle de bemærkninger, jeg havde, og endnu en gang vil jeg takke for den positive modtagelse af mit lovforslag. Jeg ser frem til udvalgsbehandlingen og til, at vi kan nå hinanden trods de indvendinger, der er kommet fra en del af ordførerne.

(Kort bemærkning).

Torben Rechendorff (KF):

Jeg vil gerne sige til ministeren, at jeg vil altid meget gerne tælles med i ministerens flertal. Men jeg vil gerne selv bestemme, når jeg skal tælles med, og derfor vil jeg understrege – inden ministeren medregner mig i alt for meget – at jeg sagde, at forudsætningen for, at Det Konservative Folkeparti kunne tilslutte sig, var, at den generelle gennemgang af de øvrige støtteordninger var gennemført. Men jeg skal skynde mig at sige, at jeg er klar over, at det vel nok ikke kan nås på den tid, der formentlig er afsat til udvalgsarbejdet med denne sag.

Så siger ministeren, at Kulturfonden og nu Udviklingsfonden adskiller sig på afgørende vis fra de øvrige støtteordninger, og det kan jeg